

førte en Mængde forskellige Udtalelser fra tidligere Tid vedrørende Afstemningsspørgsmaalet og dvælede med særlig Tilfredshed ved en Udtalelse i en Adresse, som blev fremsendt for 3—4 Maanedes siden. Jeg har været inde paa det samme Spørgsmaal allerede en Gang tidligere, og jeg ønsker blot at gentage, at det, som den ærede Ordfører oplæste, dette Ønske om, at de nødvendige Foranstaltninger til en Folkeafstemnings Iværksættelse maatte blive truffet saa hurtig, som Forholdene tillode det, fremkom, inden Regeringen havde sluttet nogen Traktat med Amerika, inden Traktaten havde været forelagt det danske Folketing og det amerikanske Senat. Man kunde den Gang gaa ud fra, at naar Spørgsmaalet om Tilslutning til Amerika stilledes til Øernes Befolkning, vilde det foreligge for dem frit og klart og uden noget som helst Tryk. Men fra det Øjeblik af, da de maatte gaa ud fra, at vi her hjemme helst vilde være af med de vestindiske Øer, bristede i Virkeligheden Forudsætningen for at faa et upaavirket Svar. Men jeg føjede til, da jeg sidst omtalte Afstemningsspørgsmaalet, at vi havde jo ogsaa netop siden den Tid faaet Udtalelser ovre fra Øerne om dette, Udtalelser, som have Lov til at være i høj Grad bestemte for vort Syn paa denne Sag. Jeg nævnede, da vi sidst havde Sagen til Behandling, at ikke blot alle Udtalelser i Antisalgsviserne gik imod et Plebiscit, men — hvad der har mere Vægt her i Tinget — at ogsaa Salgsviserne vare klare over, at et Plebiscit derovre, netop et *Plebiscit*, ikke passede og ikke betød noget ovre paa Øerne, jeg skal tillade mig at fremdrage nogle Udtalelser derom, som ere fremkomne senere, omtrent samtidig med at Adressebevægelsen var oppe her, men som først ere komne her til Landet, efter at denne Adresse var udsendt. De ere fremsatte af den Avis, der har agiteret ivrigst for Salget til Amerika. Den omtaler Plebiscitet og forklarer først, at et Plebiscit vil sige: en Afstemning, hvorved alle voksne Mænd udtale deres Mening om et Spørgsmaal, som lægges for dem. Og den fortsætter da saaledes: „Et Plebiscit paa St. Croix vilde være saa temmelig meningsløst. Der kunde være nogen Mening i det paa St. Thomas, hvor Befolkningen er en Søhavsbefolkning, der derfor kommer i Berøring med fremmede og dermed kan antages at have en lille Smule Begreb om, hvad der er Tale om. For Byen Frederikssted vilde der være mindre Mening i en Afstemning, for Kristianssted

endnu mindre, og for vor store Landbefolkning vilde der neppe være nogen som helst Art af Mening deri. Følgen af at anvende et Plebiscit for St. Croix vilde sandsynligvis blive, at de Mænd, som ere i Besiddelse af de kraftigste Lunger og de mindste Skrupler, vilde komme i Forgrunden, og der kunde her blive sagt og gjort Ting, som vi senere vilde skamme os over. Gid saadan Fortræd maa blive afværget.“ Det forekommer mig, at naar man kan gaa ud fra, at dette er ikke blot Antisalgsmen ogsaa Salgsbefolkningens Mening derovre, saa er der ganske god Fornuft i at sige, at et Plebiscit kan være en Slutsten paa det hele; naar Sagen er faktisk afgjort, kan det forlanges som en formel Konsens til Afstaaelsen, men det kan, som Befolkningen er, ikke blive mere, det kan ikke være en Vejledning for et Ting, som er i Tvivl om, hvordan det skal stille sig til hele Traktaten. Der har derfor været god Grund for Landstinget til at tage det Standpunkt at sige: Vi ville begrænse Afstemningen til den Del af Befolkningen derovre, som vi nogenlunde kunne gaa ud fra kan skønne om, hvad der er til Øernes Tarv, og derom ere jo Salgs- og Antisalgsmændene enige, at den store Befolkning paa Landet, Negrene, kan ikke give os et Svar, som kan betyde noget i denne Retning. Mere skal jeg ikke udtale om Landstingets Stilling, min egen behøver jeg ikke at komme nærmere ind paa. Jeg har fra første Gang, Sagen var til Behandling, udtalt, at selv om der i Traktaten var en Bestemmelse om Afstemning, vilde jeg stemme imod den, og det Standpunkt staar jeg selvfølgelig paa endnu. Jeg ved jo ikke, hvordan Afstemningen vil blive forelagt, men kan jeg ved Afstemningen faa Anledning til at godtgøre mit Syn paa Sagen, saa gør jeg det; ellers lader jeg være at stemme.

Oscar Hansen: Da der ikke nu, som da Sagen sidst var til Forhandling her i Tinget, foreligger et Afstemningsgrundlag, der tillader mine Meningsfæller og mig at tage klart Standpunkt til Hovedspørgsmaalet, se vi os ikke i Stand til at deltage i Afstemningen i Dag.

Ordføreren (A. Nielsen): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich) gjorde et mislykket Forsøg paa at slippe bort fra den Kendsgerning, at han har været med til at anraabe Kongen, Ministeriet og Rigsdagen om at foranstalte en almindelig Afstemning paa Øerne